

Shipwreckroete Oos-Kaap : 24-29 April 2015

Donderdagaand 23 April kom die 9 stappers, 3 jong bulle (Hugo, Christiaan Bosman en Jean Nel), 3 ou ramme (Gerrit, Johan Botha en Barend Nel) en die 3 mooi vroue (natuurlik die 3 ou ramme se vrouens (Erna, Elmien en Madelene) so 20km noord van Port Alfred by die Bellevue Huis bymekaar vir die stap wat die volgende dag begin. Daar is natuurlik toe al gebraai en gekuier terwyl ons vir die Nelle gewag het wat bietjie later eers opgedaag het.

Vrydagoggend 24 April is almal slaggereed, met alles mooi gemerk vir elke dag, want glo dit of jul wil of nie, ons het “slack packing” (die Afrikaans is glo slenterstap) gedoen. Die staproetebestuurder, Dave Marais en Charlie, wat elke dag ons rugsakke vervoer het, het ons so teen 08:00 al die nodige inligting kom gee en ons ook meegedeel dat ons ongelukkig nie sou kon roei nie, aangesien die rivier deurgebreek het see toe en te laag was om te roei. Die staproete is toe effens aangepas sodat ons wel al die hutte sou besoek. Hulle het ons toe na die beginpunt in Port Alfred vervoer. Na die gebruikelike groepfoto geneem is, val ons toe strandlangs in die pad. Die wind was redelik sterk van voor, maar ons het flink gestap, tee gemaak langs die pad en reeds teen 13:00 die eerste hut, Milkwood Hut, bereik waar al ons bagasie reeds afgelaai was. Daar het ons heerlik onder die melkhoutbome middagete genuttig, ‘n lekker verfrissende koue stort geneem en verder het elkeen net gedoen waarvoor hy lus was. O ja, amper vergeet ek van Rosie, die skaaphond, wat ons amper van die beginpunt af al gevolg en tot by die hut saamgeloop het en almal wat die middag ‘n bietjie die omgewing gaan verken het, gevolg het. Aangesien sy ‘n naamplaatjie gehad het, het Hugo maar later die eienaar gebel en hom ingelig waar sy hond is. Nadat hy toe agtergekom het Rosie gaan nie op haar eie huis toe nie, het hy haar maar by die hut kom haal – alhoewel hy al te gewillig was om haar vir Christiaan te gee aangesien sy blykbaar gereeld wegloop. Die aand het almal heerlik gebraai en gekuier en het die jong manne al Barend se stories baie geniet.

25 April: Saterdagoggend stap ons terug deur die bos tot op die strand en stap 'n ent strandlangs voordat ons by Rietrivier inswaai binneland toe. Ons stap al langs die Rietrivier met pragtige bome en ander mooi plantegroei en bewonder die pragtige natuurskoon. Ons sien 'n paar Knysnaloeries en Swartkopwielewale. Teen so 15:30 kom ons by die baie mooi oornagplek aan: Treehouse. Ons moes almal vir Charlie help aandra aan ons rugsakke en koelsakke om alles in die boomhuis en by die braaiplek te kry. Die slaapplekke is 3 houthuisies op 'n groot dek bo tussen 'n paar groot geelhoutbome. Daar is ook 2 heerlike hangmatte en die braaiplek is onder die bome. Die manne gaan swem in die poel en swaai met 'n tou uit die boom tot in die watergat. Johan Botha het die stortsak vir ons vroue, en homself, vol water gemaak sodat ons lekker kon stort. Die vuur is weer eens aangesteek en die braaiery het in alle erns begin. Al nadeel van die braaiplek is dat al die rook optrek na die slaapplek bo in die boom. Dit is egter heerlijk om so bo in die bome te wees en af te kyk op die stroompie wat onder jou kabbel.

26 April: Nadat almal opgepak het, help ons weer vir Charlie om alles tot by sy bakkie te dra en op te laai. Elkeen gee sy bestelling vir aankope wat hy dan vir ons by die volgende hut los. (Ja, ons kon nog bestellings ook plaas vir bier, wyn, ens.) Ons begin stap deur 'n beeskamp tot by 'n grondpad. Ons stap met die pad tot by die ingang van die Nyala Private Game Reserve waar ons instap nadat hul die hek vir ons oopgelos het. Op pad soontoe het ons al 'n paar Oribi's gesien en binne die reservaat sien ons toe gou-gou 'n trop rooiharteste. Op pad af na die rivier gewaar ons 'n paar nyala's, blouwildebeeste, kameelperde, sebras en vlakvarke. Die bobbejane en blou-ape bly natuurlik ook nie agter nie. Onder is 'n dam met 'n voëlskuiling en 'n lekker grasvlakte. Net so 5 minute se stap daarvandaan kom ons toe by die 5 ster hut (Lillypad) aan. 'n Baie goed ingerigte onderdak braaiplek met 'n wasbakkie, sitbanke, 'n tafel en olielampies, 'n lieflike houtdek en twee groot slaaphutte maak hierdie hut, tussen die bome met die rivier wat daardeur vloei, 'n pragtige natuurervaring. Daar is ook twee donkies vir warm water by die storte. Die middag het almal 'n bietjie gaan rondstap en die omgewing verken en wild gekyk. Die jongmanne het hul in die voëlskuiling tuisgemaak met hul whiskey nadat hulle darem eers die donkie vir ons aangesteek het. Die Kritzingers se vleis vir die aand is toe ongelukkig nie afgelewer nie, maar almal bied toe van hul wors aan in ruil vir die roosterkoeke wat hulle gemaak het. Na 'n feesmaal soos gewoonlik het almal lekker gaan slaap.

27 April: Maandagoggend stap ons weer terug deur die wildreservaat na die boomhuis waar ons die vorige nag geslaap het en ons kuier eers weer daar in die boomhuis en maak lekker tee en eet versnaperings. Ons geniet weer die mooi woud en kom op twee nagaddertjies af. Vandag is ons op pad na die Drie Susters hut. Toe ons egter by die gebou aankom, wou ons nie glo dat dit die hut is nie en soek nog verder in die omgewing rond. Na deeglike ondersoek en 'n ordentlike lees van die instruksie, besef ons egter dat dit wel die hut is. Hugo het 'n sleutel gekry van die vertrek waarin ons

besittings toegesluit is. Na Lillypad Hut was hierdie een maar 'n teleurstelling - maar wat kan jy nou ook eintlik van 'n ou vlootgebou verwag. Almal het gou nesgeskop en ons het die braaidrom bo die geboude braaiplek verkies. Die twee houtbanke met die tafel in die middel is teen mekaar geskuif en ons het toe 'n lang gedekte tafel vir die aand.

28 April: Dinsdagoggend is ons toe weer kus toe en het 'n hele ent langs 'n pragtige stranddeel gestap. By die dorpie Kleinemonde het ons almal, behalwe Barend en Madelene, eers deur die dorpie gestap na die winkel/restaurant/drankwinkel. Daar het ons eers iets koels gedrink en die Kritte het sommer 'n vroeë middagbroodjie geëet. Nadat ons die week se rekening by die winkel vereffen het, het ons teruggestap strand toe waar ons weer by die 2 Nelle aangesluit het en die laaste skof vir die dag aangepak het. Ons het weer strandlangs gestap en toe oor redelike groot duine om weer binneland toe te stap. Met 'n redelike ompad deur 'n beeskamp of twee het ons toe gestap tot by Stone Cottage. Dit is 'n pragtige ou kliphuisie uit die Setlaars se dae, wat mooi opgeknop is nadat dit deur 'n brand beskadig is. Hier is elektrisiteit, 'n lieflike groot badkamer, kamers en 'n ten volle toegeruste kombuis. Almal het natuurlik eers hul yskoue biere geniet voordat ons die lekker warm stort benut het. Dit was ons laaste aand in 'n hut en as hele groep bymekaar aangesien Christiaan en Jean die volgende oggend vroeg Port Elizabeth toe moes vertrek, waar Christiaan die middag die vliegtuig moes haal terug Kaap toe en Jean die volgende oggend. Die manne moes alles in hul vermoë doen om die vuur met die nat hout aan die brand te kry, want teen die tyd was die blitz al lankal op. Johan Botha het hom op die stap bewys as vuurmaker van formaat. Almal het vir oulaas lekker om die braaivleisvuur gekuier en sommige ook nog tot laataand om die kombuistafel.

29 April: Woensdagoggend het ons afskeid geneem van Jean en Christiaan en die res van ons het die laaste deel van die stap na die Visriviermond aangedurf. Ons het padlangs na die vuurtoring gestap en selfs 'n renoster langs die pad gesien (hier is verskeie wildkampe). By die vuurtoring het ons 'n rukkie vertoef voordat ons verder kuslangs gestap het. Daar is regtig baie skulpe op die strand en ons het ons verwonder aan die verskeidenheid. Madelene kon heelwat optel vir hul visdam en Elmien het ook 'n paar versamel. Langs die pad is eers tee gedrink en vrugte genuttig. Teen ongeveer 12:00 het ons die eindpunt bereik en ons het 'n heerlike middagete van vis, skyfies en slaai by die Fish River Diner geëet. Dit was voorwaar 'n feesmaal en Madelene moes selfs 'n paar keer op en af spring om plek te maak vir al die kos. Dave en Charlie het ons kom oplaai en ons teruggeneem na ons voertuie. Hier het almal gegroet na 'n heerlike staptog met heerlike weer en 'n redelike verskeidenheid.

Ek sal dit enige tyd weer gaan doen, want ons het mos die roeigedeelte gemis. Baie dankie aan Hugo vir al die reëlins. So tussen hakies: as iemand dalk wil lekker eet op 'n stap, vra net die drie jong manne - hulle het omtrent lekker kos gemaak.

Erna Kritzinger

